

Zcela do středu soutěžního klání se přes neúčast pražských Anyone vylosoval sólista **Monty**. Robustní písničkář otevřeného srdce dokázal nejenom v brzkém ránu vzbudit nekonečnou ódou na toi-toi osazenstvo tábořiště, ale jeho bodrost se výrazně projevila i v projevu na Open scéně. Jeho texty jsou často přímočaré až neomalené, ale nepostrádají chytrost i hravost. Co nedohoní zpěvem, dožene výbornou kytarou a již zmíněnou otevřeností, kterou dokáže strhnout přítomné publikum (A-). Další zahrála skupina

Passage

a předvedla tradiční melodický folk okořeněný saxofonem.

Rok od roku se lepší, jen snad ty sbory by měli opravdu více pilovat (A-). Skupina **Sedm nedostatečných**

by si je z větší části zasloužila. Nevýrazné písně řekněme trampského nádechu byly kulisou často uši rvoucích rozjetých hlasů a zejména nástrojů (C-). Skupina

Flastr

se pohybuje někde na pomezí bluegrassu a folku, avšak možná hudební nevyhraněnost nezanechala negativní stopy na jejich produkci. Jejich projev byl opravdu výborný, ani se mi nechce z té kvality nástrojů nic vytknout, aby se právem ostatní neurazili. Snad tedy zmíním alespoň perfektní sbory a páni prominou, krásně zastřený hlas a přednes Hany Jelínkové (A). Jako předposlední zahrály, tedy spíše zabubnovaly

Spálený sušenky

. Nelze jim upřít energičnost projevu a i když možná trochu strojenou, tak přeci jen otevřenost vůči divákům. Celou produkci jsem se ale nemohl zbavit dojmu, že mi něco výrazného není po chuti. Já jsem jim to ponoření do světa africké rytmiky ověnčeného pár pentličkami z černého kontinentu zkrátka nevěřil. Jistě nemusíte být notně černoškou, abyste dokázali držet správný rytmus na africký buben, ale buď tu snahu o worldmusic chci předvést co nejautentičtěji a potom nebudu mít tak agresivní výraz, o kalhotách ani nemluvě, a nebo se „jen“ snažím kvalitně předvést africkou hudbu a potom si nemusím občasně půjčovat gesta či uměle předvádět tance (B+). Jako poslední zahrála skupina

Alison

a nutno říci, že se od loňského hraní na Open scéně, kdy jsem je slyšel naposledy, spíše zhoršili. Jediný zpěvák nestíhal a byl neustále mimo rytmus a sbory taktéž vůbec nesesedly. Líbivé rytmické melodie možná dokázaly zastříit i často chybnoucí písňálu, ale celkově to opravdu nebylo k poslouchání (C-).

Poslední, nebo příště jen jiná Muzika? - 2. část

Napsal uživatel Karel Fred Vodňanský
Neděle, 21 Srpen 2011 15:50

